

РЕШЕНИЕ

№ 1996

гр. София, 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10450** по описа за **2023** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Образувано е по касационна жалба на П. О. М., чрез адвокат Д. срещу Решение № 4384 от 02.10.2023 г. по анд № 8749/2023 г. по описа на СРС, НО, 97 с-в, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 23 – 4332 – 007417/26.04.2023 г., издадено от началника на група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на касатора на основание чл. 174, ал.1, т. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание “лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца” и „глоба” в размер на 1000 лева за нарушаване на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е неправилно, постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и при нарушение на материалния закон. Инвокирани са доводи, че не е доказано по безспорен и категоричен начин, че описаното в НП административно нарушение е извършено. Счита, за нарушени разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Искането до съда е да постанови решение, с което да се отменят обжалваното решение .

В съдебно заседание, касаторът редовно призован, чрез адвокат Бозов, поддържа жалбата. Моли съда за отмяна на решението на СРС в обжалваната част и отмяна на

НП. Претендира присъждане на разноските по делото. Ответникът не ангажира становище по делото.

Заключение за неоснователност на жалбата дава представителят на Софийска градска прокуратура.

Административен съд - София-град, XXVIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят. Първоинстанционният съд е приел, че на 13.04.2023 г., около 03:15 ч., в [населено място] касаторът, е управлявал лек автомобил, марка „М. МЛ“ [рег.номер на МПС] , с посока на движение от [улица]към [улица]и при извършена проверка от служители на ПП било установено, че касаторът е изпробван с Алкотест Дрегер 7510, с фабричен номер 0110 проба 2214, като същият е показал положителен резултат нула цяло и деветдесет и седем (0,97) промила алкохол в издишания въздух и е издаден талон за медицинско изследване, бланков № 113639 за МБАЛ „Света Анна“. С протокол за химическо изследване № 177/13.04.2023 г. било установено наличие на алкохол – 0,91 промила. Установеното е прието за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в НП административно нарушение наистина е извършено, поради което е потвърдил оспореното НП.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост е установил фактическата обстановка, въз основа на задълбочено и подробно изследване и анализ на свидетелските показания и приложените писмени доказателства, които потвърждават фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са изводите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентен орган. АУАН съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН е посочена нормата, която е нарушена – чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

Противно на твърденията в касационната жалба, словесното описание на нарушението е точно, ясно и недвусмислено, както и съответства на състава на административното нарушение, за което е ангажирана отговорността на водача на МПС. Безспорно се установява извършването на посоченото в АУАН и НП нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП. Разпоредбата на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП вменява забрана на водача на ППС да управлява ППС под въздействието на алкохол, наркотици и други упойващи вещества. В случая касаторът е управлявал МПС след употреба на алкохол, с концентрация на алкохол в кръвта си в размер на 0.91 промила. Това нарушение е подведено правилно към съответната санкционна норма на чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП,

според който водач, който управлява ППС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,8 на хиляда до 1, 2 на хиляда включително се наказва с лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца и с глоба от 1000 лв. Административни наказания в посочения законоустановен размер са наложени с процесното НП, поради което са изцяло неоснователни касационните оплаквания за неправилна квалификация на деянието и несъответстваща му санкция.

Наказание му е наложено за реализиран административнонаказателен състав по чл. 174, ал. 1, т. 2 ЗДвП, като фактическите обстоятелства във връзка с този състав са точно и безпротиворечиво описани в АУАН и НП, нарушителя е разбрал ясно в извършването на какво нарушение е обвинен и е реализирал надлежно и адекватно защитата си срещу издаденото наказателно постановление.

Не са налице наведените касационни основания – неправилно прилагане на закона.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд София – град, XXVIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4384 от 02.10.2023 г. по анд № 8749/2023 г. по описа на СРС, НО, 97 с-в

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.